

млрд долл, забезпечиваючи около 7% прироста ВВП. Поєднання раціоналізації функціонування національної транспортної системи має велике значення для стабільного і сталого розвитку національної економіки, а підтримка на відповідному рівні і підвищення транспортного потенціалу України, як ресурсу економічного росту, виступає пріоритетною задачею. Однак рішення цієї задачі потребує відповідних теоретико-методологічних організаційно-економічних обґрунтувань створення і використання механізму державного регулювання розвитку транспортного комплексу країни, як сукупності її галузей, адекватного умовам ринкового господарства.

Аналіз функціонування транспортного потенціалу з макроекономічних позицій повинен проводитися з урахуванням того факта, що ще не розроблені методологія, критерії і технологія його проведення, невідомі статистичні показники і методи вимірювання даного комплексу і формування транспортного потенціалу країни. Так, наприклад, по країні в цілому урахування вантажних і пасажироперевозок здійснюється по видах транспорту в натуральних показателях, а вартість доданої вартості визначається по всіх видах транспорту і послугам зв'язу. Поєднання для визначення ефективності роботи окремих видів транспорту, виявлення їх участі в створенні ВВП країни, необхідно складати достатньо складні розрахунки, не завжди приводячі до однозначних висновків і прийнятих обґрунтованих рішень.

Дослідження транспортного комплексу країни як фактора економічного росту дозволяє обґрунтувати перспективні потреби економіки України в послугах транспорту і розробити напрями і механізми його державного регулювання.

УДК339(477)

ПРО ФОРМУВАННЯ СУЧАСНОЇ ВИТРАТНОЇ ПОЛІТИКИ НА ЗАЛІЗНИЧНІ ПЕРЕВЕЗЕННЯ

Борута А.Є., аспірант (УкрДАЗТ)

В сучасних умовах господарювання, у зв'язку з переходом економіки до ринкових методів управління, однією з важливих задач є формування витратної політики на перевезення. Вивчення зарубіжного досвіду та здобутків російських залізниць, які перейшли від дотацій бюджетної галузі до самофінансування всієї

системи, постійно шукають та впроваджують сучасні методи управління та оптимізації витрат, є корисним для вирішення проблем реформування залізничної галузі в Україні.

Вже не один рік на вітчизняних залізницях вдосконалюють нормативну базу формування витрат, поліпшують організацію праці, впроваджують ресурсозберігаючі технології та нові технічні засоби, інформаційні технології, вдосконалюють структуру управління, що неодмінно приводить до зниження експлуатаційних витрат. Але оптимізація витрат можлива лише шляхом наукового та практично обґрунтованого приведення їх у відповідність до обсягів перевезень, а також утворенням механізму мотивації, який забезпечить реалізацію в дію ресурсозберігаючих програм. За рахунок більш грамотної організації технологічних процесів, поліпшення якісних показників використання рухомого складу, а також ефективного використання трудових, матеріальних та фінансових ресурсів, можливо досягти більш високих виробничих результатів, як в окремих господарствах, так і в галузі в цілому. Саме тому в галузі слід приділяти значну увагу питанням, які пов'язані з нормуванням, плануванням та контролем за рівнем витрат.

УДК 336.77

РЕГУЛЮВАННЯ КРЕДИТНИХ ПРАВОВІДНОСИН В УКРАЇНІ, НОВАЦІЇ В ЗАКОНОДАВСТВІ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Булига В.О., ст. викладач (УкрДАЗТ)

В умовах реформування єдиної транспортної системи України у напрямку інтеграції до Європейської транспортної системи питання регулювання кредитних відносин в Україні набувають пріоритетного значення. Адже саме реформування та інтеграція супроводжуються імплементацією норм права Європейського Союзу, а фінансування зазначених процесів потребує значних матеріальних, зокрема фінансових ресурсів. В сучасному світі більшість реформ та наукових розробок проводяться за рахунок залучених, а саме кредитних коштів. Тому питання регулювання кредитних правовідносин в Україні на теперішній час є актуальним, таким що підлягає ретельному науковому дослідженню.

На жаль, до теперішнього часу питання регулювання кредитних правовідносин на законодавчому рівні не вирішене належним чином. Кредитні правовідносини на законодавчому рівні регулюються нормами Цивільного кодексу України